

MNL HEVES MEGYEI LEVÉLTÁRA

LEVÉLTÁR-ISMERTETŐ

HEVES VÁRMEGYE LEVÉLTÁRA

A vármegye levéltára azt a hivatalt szolgálta ki, amely létrehozta iratait, tehát megőrző helyek, latinul *conservatoriumok* voltak. Bennük lehetett megtalálni a birtoklási, adózási, bírászkodási, azután iskola-, egészség- és építésügyi, iparüzési stb. ügynek az előzményeit, ha azokra akár a királynak, akár a nádornak vagy más főméltóságnak, akár a vármegyének, városnak, akár a nemes embernek – később a polgárnak – szüksége volt. Eredetileg tehát a levéltárak „élő szervezetek” voltak, s csak a 19. században kezdték őket *archívumoknak* nevezni.

1950-ig minden önállóan működő igazságszolgáltatási, közigazgatási egységnek – azaz minden rendű és rangú városnak, falunak –, gazdasági és más szakmai intézménynek, olyan testületeknek, mint például a céhek, a polgári egyesületeknek, a politikai pártoknak egyaránt érdeke volt saját levéltár fenntartása. A mai megyei levéltár elődje is eredetileg csak a nemesi vármegyei igazgatás és bírászkodás során keletkezett iratokat őrizte. Ezzel a feladattal eleinte, a 16–17. században előbb az alispánt, majd a jegyzőt – a nótáriust – bízták meg, aki hivatalából való távozása során az alispánból, egy szolgabíróból és esküdttől álló bizottság jelenlétében volt köteles hiánytalanul átadni utódjának a leveleket és az aktákat.

Eger 1596-os török kézre kerülése után a vármegyei közgyűléseket a szomszédos Nógrád megyében, legtöbbször Füleken tartották, és ott őrizték a vármegye levéltárát is. Amikor 1682-ben Thököly Imre ostromolta a várat, a levéltár legrégebb, akkor három ládát kitevő iratai a tűz martalékaik lettek, kivéve az 1657 utáni közgyűlési jegyzőkönyveket. Pedig a vármegye hatásköre akkor már – az 1569. évi 52. törvénycikk alapján – Külső-Szolnok megye területére is kiterjedt. „Heves és Külső-Szolnok törvényesen egyesült vármegyék” csak az 1876. évi 33. törvénycikkkel váltak szét, amikor létrejött Jász-Nagykun-Szolnok megye, melyhez ekkor még nem tartoztak Tiszafüred, Tiszaigar, Tiszaörvény, Tiszaszőlős, Tiszaörs és Nagyiván községek.

(22. vagy 37. kép)

Históriai hagyatékunk tehát az 1876 előtti Külső-Szolnok vármegyei iratok gondozása is, amelyből elődeink csak a leválasztható 1850 utáni szolnoki törvényszéki és az 1867–1876. évi megyei és járási közigazgatási iratokat adták át a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltárnak.

(32. kép?)

A török kiűzése idején 1683-ban tartotta Heves vármegye saját területén az első közgyűlést. 1700-ig váltakozóan Gyöngyös, Pásztó, Pata és Eger volt a megyeszékhely, a 18. század első felében pedig állandóan Gyöngyös. A levéltárért felelős főjegyző megbízásából helyettese őrizte és gondozta a levéltárát előbb a gyöngyösi ferencendi, majd a Szent Bertalan templomban. Dévay András aljegyző volt az, aki 1722-ben letisztázta a közgyűlési és ítélkezési jegyzőkönyveket, s rendezte az iratokat. Az 1703–1710. évi jegyzőkönyvekhez mutatókönyvet, a levéltár iratanyagáról pedig lajstromot is készített. (20. kép)

Az 1749–1756 között Egerben megépített megyeházán a levéltár állandó helyiséget kapott. Az első közgyűlést 1756 áprilisában tartották az új megyeházán. Az archívumban folytatták a közgyűlési jegyzőkönyvek tisztázását. 1758-ban a számadási iratokat rendezték. 1763-tól az úriszékek jegyzőkönyveit a szolgabírák által hitelesítve rendszeresen beküldték a levéltárba. 1765-ben adták ki a rendelkezést, hogy a kölcsön- és adósságszerződések úgynevezett betáblázására vonatkozó szövegeket ne a közgyűlési jegyzőkönyvekbe, hanem külön erre a célra nyitott jegyzőkönyvekbe másolják be.

(33. kép)

Az 1770. évi szeptemberi főispáni utasítás előírta, hogy a tisztviselők egy éven belül adják át a levéltárnak hivatalos irataikat, a levéltár azt rendezze, lajstromozza, a jegyzőkönyveket tisztázzák, kötéssék be, készítsenek mutatókat hozzájuk. Ezzel az utasítással kb. egy időben indult meg Heves vármegye levéltárának önálló működése. Első levéltárosnak 1768-ban Liskay Miklóst választották meg. Ő a levéltári rendszer alapjának az időrendet tekintette. A közgyűlési jegyzőkönyvekhez és az iratokhoz név-, hely- és tárgymutatót készített.

1786. esztendővel II. József felszámolta a nemesi megyék önkormányzatát. A vármegyék átmenetileg állami közigazgatási hivatalok lettek, a bírászkodást és annak iratait is elválasztották tőlük. A régi levéltári rendet 1790 és 1793 között állították helyre.

(35. kép)

A 19. század harmincas éveire alakult ki az a rendszer, mely szerint a levéltárban az átadás után azonnal lajstromozták az iratokat, ideiglenes kézi mutatókat készítettek, s csak jóval később kivonatolták a szövegeket, és ezek alapján készítették a háromféle mutatót. Ekkortól vezették rá az aktákra a megfelelő jegyzőkönyvi előterjesztések lapszámát is. 1812-től a jegyzőkönyvek, 1831-től a mutatók nyelve magyar lett.

(15. kép)

Az 1850-es években létrejöttek a közgyűlési és megyei törvényszéki jegyzőkönyvektől, illetve ügyiratoktól elkülönített levéltári csoportok, amelyek a korábbi századok vagy évtizedek során önállósult vármegyei tisztségek és hivatalok, valamint igazgatási feladatkörök nyomán keletkeztek. A mai szaknyelv ezeket külön fondnak vagy fondon belüli állagnak tekinti a vármegye levéltárában: első és másodalispán iratai, nemesi összeírások, adóösszeírások, közmunkalajstromok, úrbéri iratok, árvaszéki iratok, járási szolgabírák, megyei mérnök, tiszti ügyész után maradt iratok, levéltári hivatal iratai stb.)

A kiegyezés után, majd a 20. század elején az iratelhelyezés ügyének megoldására a durva selejtezést választották. Erre a sorsra jutottak előbb a Bach-rendszer alatt készített népösszeírások, a birtokbevallási könyvek, az 1668–1828 közötti bűnvádi iratok, a közgyűlési jegyzőkönyvek eredeti fogalmazványai 1848-ig, utóbb az 1850–1866 közötti egri és szolnoki megyefőnöki iratok, az 1871 előtti összes községi számadás, az 1869. évi népszámlálás összeíró lapjai, az 1867–1897 közötti járási iratok egy része.

(25., 39. kép)

Az 1896. évi millennium idején Heves vármegye levéltárában is felébredt a múlt feltárása iránti tudományos igény, s ettől kezdve a levéltárnokok az iratkezelés mellett történelmi kutatómunkát is folytattak. (18., 19. kép) Orosz Ernőt emelhetjük ki elsőként, aki sok értékes iratnyilvántartást készített (pl. az 1848 előtti közgyűlési anyag leltárát, az eredeti és a másolatban őrzött armálisok jegyzékét, a megyei tisztviselők névsorát, a térképek, céhlevelek, végrendeletek lajstromait). Feldolgozta a levéltár családtörténeti forrásanyagát, munkájának összegzését jelenti az 1906-ban megjelent „Heves és volt Külső-Szolnok vármegyék nemes családjai” című kötet.

(40. kép)

1927-ben költözött a levéltár a 17. században épített, majd a 19. században újabb emelettel bővített vármegyei börtön épületébe. Ekkor selejtezték 1924-ig az összes alispáni, kihágási és járási iratanyagot, 1900-ig a közigazgatási bizottság iratait, a pénztári iratokat, az árvaszék anyagát 1907-ig. 1927–1950 között kizárólag a törvényhatóság központi szerveinek iratanyagát helyezték el a levéltárban. A főispáni, járási és községi iratok túlnyomó része az 1944. év hadieseményei, illetőleg az 1947–1949 közötti nem ellenőrzött selejtezések következtében megsemmisült, még keletkezésük helyszínén. A levéltárban levő iratanyagot háborús károsodás nem érte.

EGRI ÁLLAMI LEVÉLTÁR, MAJD HEVES MEGYEI LEVÉLTÁR IRATAI

Az 1950. évi levéltári törvény és a 29. számú törvényerejű rendelettel a végletesen centralizált szocialista állam – a művelődésügyi miniszter felügyelete alá tartozó Levéltárak Országos Központja – két irányban is rendkívül kiszélesítette a területi állami levéltárakká szervezett korábbi megyei levéltárak hatáskörét. Egyrészt visszamenőleg, a legrégebbi anyagaiktól kezdve át kellett venniük nemcsak a volt megyei, hanem a városi és községi, valamint a hiteleshelyi levéltárak iratait, továbbá az illetékességükhöz tartozó közhivatalok, köztestületek, intézetek, intézmények, vállalatok és pénzintézetek iratait. Másrészt hatás- és gyűjtőkörökbe utalták a megye egész területén 1950-től működő államhatalmi, államigazgatási, jogszolgáltatási szervek, az államosított intézmények, a testületek, a gazdasági vállalatok és szervezetek folyamatos iratképződésének, selejtezéseiknek ellenőrzését, végül történeti értékű irataiknak átvételét. E feladatkörökkel összhangban az 1950-es évek végére minden területi levéltárban alkalmazott sémát dolgoztak ki az iratanyagok ún. fondfőcsoportokba, azokon belül fondokba és állagokba sorolására és rendezésére, nyilvántartására.

Milyen levéltárak iratanyaga található még a Heves Megyei Levéltárban Heves vármegye iratanyagán kívül?

(13. kép)

Eger város levéltára 1687 után kezdett működni a város főjegyzőjének vezetésével. Ő gondoskodott évről-évre a közgyűlési jegyzőkönyvek tisztázásáról, az iratok lajstromozásáról. A 18. század közepétől az aljegyző vette át az archiváriusi teendőket. A városi levéltárnok tisztsége 1841-től vált önállóvá. Az archívum a városháza emeletén, az ún. külső tanács ülésterme mellett volt. Berendezését két nagy stelázi, egy nagy almárium és egy nagy vasláda jelentette. 1903-ban Orosz Ernő vármegyei főlevéltárnok kisebb selejtezés után újból lajstromozta az 1828 előtti iratokat, s új segédkönyveket készített hozzájuk. A városi tanács jegyzőkönyveinek és iratainak sorozatát a 17. század végétől nem érte károsodás.

(7. kép)

Gyöngyös város levéltára a 18. század közepe óta működik önálló intézményként. 1701-ben a város iratait tartalmazó ládát a Szent Bertalan plébániatemplomban tartották, később az ispotályba kerültek. 1767. szeptember 26-án “Mivel az ispotályba kijárni fölöttebb alkalmatlannak, terhesnek és illetlennek tetszik a nemes tanácsnak, determináltatott, hogy Rogács József úr háza felében, melyet a nemes város bír, ... nótárius úr is az archívummal által hordozkodjanak, és ezentúl minden dolgaink ottan folytatni fognak”. 1783-at követően, miután elkészült a városháza, a városi levéltár is ott kapott helyet. Az iratok rendezéséről már 1750-ben határozatot hoztak, de a szakszerű iratrendet és a hozzá kapcsolódó segédletek elkészítését csak 1811-ben írták elő. Jóval később a város

1930 előtti iratanyagát Bán Imre erősen selejtezte és mesterséges, tárgyi csoportokba sorolta, új segédkönyveket készített hozzájuk. Az 1930 utáni polgármesteri iratok nagy része, valamint a korábbiak közül kiemelt legértékesebb darabok a második világháború idején a menekítés során elpusztultak. Gyöngyös város tanácsának jegyzőkönyvei 1651 és 1848 között folyamatos sorban, 1849-től hiányosan vannak meg. Iratai a 18. századtól kisebb hiányokkal, a korábbiak töredékesen maradtak meg. Iratanyagának különleges értékű részét képezik az 1605 és 1680 közötti időből származó török nyelvű levelek.

(29. és/vagy 30., 32. kép)

A két várossal ellentétben a megye községeinek feudális és kapitalista kori iratai rendkívül hézagosan kerültek be a levéltárba. Hat községnek (Abasár, Hort, Kápolna, Markaz, Mezőszemere, Nagyfüged) van minimális 1848 előtti anyaga. (62. kép) Tizenegy településnek (Atkár, Dormánd, Egerszalók, Gyöngyöshalász, Kál, Kompolt, Zagyvaszántó, Ostoros, Pálosvörösmart, Sarud, Tarnaméra) maradtak fenn iratai az 1849–1867 közötti időből. A községi iratok feltehetően a második világháború alatt vagy a negyvenes évek végén elvégzett ellenőrizetlen selejtezések során semmisültek meg még a településeken.

(28. kép)

(16., 63. kép)

Az egri káptalan mint oklevelek kiállítására jogosult hiteleshely (locus authenticus) III. Béla király idejében már működött az egyházmegye központjában, az egri várban. A tatárjárás során Eger várát felégették, a káptalan minden oklevele elpusztult. A 14–16. században a káptalan működése kiterjedt Magyarország északkeleti részének szinte egészére. Eger várának 1596-os eleste után a káptalan hol Kassán, hol a jászói kolostorban működött, és végül 1725-ben tért vissza Egerbe. Levéltárát mindig magával vitte, s iratai a 18. század közepétől az egri székesegyház tornyában voltak elhelyezve. A káptalan oklevél- kiállító és hitelesítő tevékenysége 1874-től szűnt meg a közjegyzői intézmény elterjedésével. Oklevelei, másolati könyvei a levéltári törvény értelmében 1957-ben az Egri Állami Levéltárba kerültek. A hiteleshelyi jegyzőkönyvek 1599-től 1879-ig hiánytalanul megmaradtak, az iratanyag 1725 óta nem károsodott.

(56. kép)

Az egri káptalan – 1804-től főkáptalan – mint a kanonokok testülete a püspök (majd érsek) tanácsadó szerve volt, s már a középkorban önálló intézményként tartotta fenn magánlevéltárát. Ebben őrizték részint az egyházigazgatási jegyzőkönyveket és irataikat, részint saját birtokaik gazdasági dokumentációját. Ezek 1957 óta szintén az állami (megyei) levéltár gondozásában vannak az Egri Érseki Hivatallal kötött letéti szerződés alapján. A káptalani magánlevéltár két nagy része közül a gazdasági levéltár a második világháború alatt és után komoly károkat szenvedett.

(23. kép)

Az egri érsekség – 1804 előtt püspökség – közel egy évezredes fennállása során két levéltárat alakított ki: egyházi és gazdasági levéltárát. A gazdasági levéltár az érsekség, illetve püspökség birtokában volt uradalom birtokigazgatási iratait, valamint a papi tizedjövödelmek kezelésére vonatkozó gazdasági iratokat foglalja magában. (57. kép) Az egri püspök tizedszedési joga már a 13. században tíz megyére – Borsod, Abaúj, Zemplén, Ung, Szabolcs, Zaránd, Külső-Szolnok, Heves, Bereg, Ugocsa – terjedt ki. Később az egyházmegye felölelte Máramaros, Sáros, Szatmár, Kraszna, Jászkunság területét is.

(24. kép)

Eger 1596-os eleste után a püspökség is Kassán, illetve Jászón rendezte be székhelyét. A törökkor után, Egerbe visszatelepülve Telekesy István püspök kezdte el gyűjteni a püspökség jogbiztosító iratait, megvetve alapját ezzel a későbbi gazdasági levéltár legfontosabb gyűjteményének. Utóda, Erdődy Gábor az uradalomhoz tartozó gazdaságok elszámolásánál évenkénti számadástestekbe csoportosította az egymással összefüggő iratokat. 1762-től Eszterházy Károly püspök építette ki a központi jószágkormányzói, a pénztári hivatalt, a számvevőséget, az ügyészi és építészeti hivatalt, s átszervezte az uradalom területi részegységeit alkotó tisztartóságokat és kasznárságokat. Ő állította fel 1778-ban a gazdasági levéltárát. (36. kép) Az 1820-as évek elején Králik Gábor jószágigazgató alakította ki a gazdasági levéltár mai hét iratosztályból (classis) álló rendszerét, mely 1962-ben letétként került az Egri Állami Levéltárba.

A levéltárban található még az irgalmas, a szervita, az angolkisasszonyok és a ciszterci rend házának iratai, valamint a papnevelő intézet gazdasági levéltára és a verpeléti rabbinatusi kerület iratai.

(2., 58. kép)

Az 1950-es rendelkezések a polgári kori területi szakigazgatási hivatalok irattárait is a megyei (állami) levéltárba utalta. Jelentős a pénzügyigazgatóság, az erdőfelügyelőség, az államépítészeti hivatal és a tanfelügyelőség anyaga. A jogszolgáltatás szervei közül kiemelkedik az egri törvényszék úrbéri elkülönözési és tagosítási iratai. Nem egy esetben itt található a Mária Terézia-kori községi úrbéri tabellák, valamint az abszolutizmus-kori telekkönyvek is.

Kiemelkedő forrásanyaggal bír az érseki jogakadémia, az első magyar nyelvű tanítóképző, az egri ciszterci gimnázium. Az alapfokú iskolák iratai igen hiányosan kerültek a levéltárba. A testületek közül a 18–19. századi céhek, ipartestületek és a besenyőtelki közbirtokosság iratai kiemelkedők. (7., 26. kép) Egyesületi és testületi

iratanyagunk nem, de az államosított magántőkés cégek kapitalistakori iratai annál jelentősebbek (Egercsehi Kőszénbánya, Egri Dohánygyár, Hatvani Cukorgyár, Bélapátfalvi Cementgyár). Igen csekély mennyiségűek a családok és a személyek iratai.

(27. kép)

Kiemelkedő, 996 darabot számláló Mohács előtti oklevél-gyűjteményünk darabjai zömében az egri főkáptalan magánlevéltárából kerültek ki. (54. kép) Rendkívül gazdag és tartalmilag egyenként feltárt a térképgyűjteményünk, közel 1200 darab kéziratot térképpel. (47., 48. kép) A községektől átvettünk minden földadó-kataszteri iratot, nyilvántartást és térképet (1850–1950).

Az 1950 és 1990 közötti tanácsrendszer – mint az államhatalom és államigazgatás helyi szerveinek – iratai teljesnek mondhatók. Jelenleg ez teszi ki a levéltár iratanyagának kétharmadát. Az 1950 utáni szakigazgatási szervek közül a megyei illetékhivatal, a megyei adóhivatal rendelkezik komolyabb iratmennyiséggel, de szerepükönél fogva fontosak az államrendőrség és a begyűjtési hivatalok iratai.

Mind a megyei törvényszék és a járásbíróóságok, mind a megyei és járási ügyészségek iratai folyamatosan kerülnek be a levéltárba.

(9., 10., 11. kép)

A gazdasági szervek anyagának gyarapodását elősegítette az 1990 utáni privatizáció, illetve a csődeljárás (Egercsehi Szénbánya, Mezőgazdasági Gépgyártó és Szolgáltató Vállalat, Egri Finomszerelvénygyár, Egri Dohánygyár, EGERVIN Borgazdasági Kombinát, Agria Volán).

(60., 61., 64., 65. kép)

Kiemelkedő a közel 400 mezőgazdasági termelőszövetkezet anyaga, de jelentős mennyiséget vettünk át kisipari, kereskedelmi és takarékszövetkezetektől is.

A megőrzésre levéltárba utalt iratok 1895 és 1980 között az állami anyakönyvi másodpéldányok, valamint néhány választás jegyzőkönyvei. (A korábbi, felekezeti anyakönyvek másodpéldányai a IV. – vármegyei – fődícsoportban találhatóak.)

Önálló levéltári egységet képez az MSZMP Heves Megyei Bizottsága Archivuma, mely az 1991. évi LXXXIII. törvény 2. §-a alapján került a levéltár őrizetébe. Tartalmazza a Magyar Szocialista Munkáspárt Heves megyei, különböző járási és városi bizottságai, az alapszervezetek, végül („függelékként”) a Heves Megyei Népújság Szerkesztősége és a Lapkiadó Vállalat, a párt oktatási igazgatósága iratait.

A LEVÉLTÁR ÉPÜLETÉNEK TÖRTÉNETE

Az 1972-ben elindult raktári korszerűsítés kapcsán felmerült egy új levéltár építésének terve. Ez a próbálkozás kudarcra végződött. A raktárak megteltek, ideiglenes megoldást jelentett 1980-ban a két szükségraktár (Eger, Kossuth Lajos u. 8., Heves, mozi terem) kialakítása. E megoldás átmeneti jellegét jól mutatta, hogy 1984-ben az egri szükségraktárból már költözni kellett. Ekkor még csak az ott tárolt 800 folyóméter anyagot szállítottuk a mostani levéltár egyik – akkor még romos – blokkjába.

(41. vagy 42. kép)

1987-ben kezdődött a levéltár átköltözése mai helyére, az 1898-ban épült vincellériskola épületébe. Az épületegyüttes helyreállítása és a teljes átköltözés 1989-re fejeződött be. A közel egy hektáros területen két, egy 627 és egy 554 m² alapterületű, egymással szembenálló kúriajellegű épületet egy új 513 m²-es raktárszárny köti össze. Ez utóbbi 2000–2001-ben 209 m²-rel bővült. Az ajtók, ablakok és a közlekedőterek riasztórendszerrel védettek, melyhez a raktárak tűz- és füstvédelmi berendezései kapcsolódnak.

(46. kép)

Az U alakú épületegyüttes a Mátyás király út 62. szám alatt található. Az egyik régi épületben lévő irodaszárnyban kilenc munkaszoba, tanácsterem, könyvtár, kutatóterem és szociális helyiségek találhatóak. A kutatóteremből egy nyaktagon keresztül lehet az új raktárba átjutni, amely kétszintes épület. Ez a tulsó végén szintén közvetlen összekötésben van a másik régi épületben kialakított raktárakkal és munkaszobákkal. A raktárak mindegyikében fémelemekből álló polcrendszeren tároljuk az iratokat. A raktárak alapterülete összesen 1222 m². 11500 polcfolyóméter állványzat van megépítve, amelyen megközelítően 8700 (+1000 ifm ideiglenesen őrzött ügyviteli értékű dokumentumot) folyóméter iratot őrzünk. A raktárak nem légkondicionáltak, de fűthetők. (44. kép)

A LEVÉLTÁR MUNKÁJA

1968-tól 1990-ig a Heves Megyei Levéltár a Heves Megyei Tanács, majd 1990-től a Heves Megyei Önkormányzat által fenntartott közlevéltár volt 2012. október 1-jéig. Jelenleg a Magyar Nemzeti Levéltár egyik tagintézménye.

(01. kép)

A levéltár feladatait az 1995. évi LXVI. törvény, és 10/2000. NKÖM rendelet alapján végzi. A levéltári tevékenység a gyűjtőterületi munkával kezdődik. A megye területén ügyviteli vagy történeti szempontból maradandó értékű köziratokat képző szervezetek nyilvántartjuk, azok iratkezelési szabályzatát, irattári tervét véleményezzük és ellenőrzzük, felügyeljük az iratselejtezéseket. A levéltár illetékességi körébe az önkormányzatok, az államigazgatás és a jogszolgáltatás területi szakszervei, az állami vagy önkormányzati intézetek, intézmények, a köztisztviselők és egyesületek, az állami tulajdonú gazdasági szervek tartoznak. Az ezeken a helyeken keletkezett nem selejtezendő köziratokat a levéltár a keletkezés idejét követő 15 év után köteles átvenni.

Az intézmény az őrizetében lévő iratokat a használhatóság és kutathatóság érdekében levéltári szempontok szerint feldolgozza: rendszerezi, fondokba és állagokba tagolja, rendezzi, az értéktelen iratokat kiselejtezi, a kialakított egységekhez, illetve a levéltár egészéhez segédleteket készít, hogy az iratok kutathatóvá váljanak. A levéltárunkban őrzött iratok 98 %-a rendezett közép- vagy darabszinten, ebből adódóan raktári jegyzékkel is ellátottak, amelyek számítógépes hálózatunkon is elérhetők. 1999-ben jelent meg a Heves Megyei Levéltár fond- és állagjegyzéke, amely a levéltár teljes állományáról nyújt áttekintést. Jelenleg a naprakész verzió, kész repertóriumaink és a raktári jegyzékek a levéltár belső hálózatán érhetők el. Reméljük, hogy ezek mielőbb felkerülnek a honlapunkra is.

A levéltári anyagban, amely kutatási vagy iratvédelmi korlátozás alá nem esik, mindenki ingyenesen kutathat, saját költségén másolatot készíthet. A levéltár kutatószolgálat a hétfőn, szerdán 8 órától 16 óráig, kedden, csütörtökön 8 órától 18 óráig, pénteken 8-tól 12 óráig várja a kutatókat. Levéltárunk szakkönyvtára 27700 kötetrel és 4700 folyóirattal ingyenesen áll a kutatók és az érdeklődők rendelkezésére.

Az ügyfelek személyesen, vagy telefonon hétfőtől csütörtökig 8-tól 16 óráig, pénteken 8 órától 12 óráig kereshetik meg munkatársainkat. A kért igazolásokat, az iratokról a hiteles másolatokat a hatályos illetéktörvény betartásával adjuk ki.

Tudományos kutatómunkát intézményesen és egyénileg is végzünk a levéltár- és a történettudomány szakterületein. Kiadványaink leginkább sorozatainkban látnak napvilágot: Archivum, A Heves Megyei Levéltár Közleményei, A Heves Megyei Levéltár forráskiadványai, Tanulmányok Heves megye történetéből, A Heves Megyei Levéltár segédletei. Jelennek meg köteteink sorozaton kívül is.

Adatbázisaink a levéltár honlapján érhetők el.

Levéltárunk lehetőséget biztosít csoportok számára intézményünk megismerésére, a levéltári munka rövid bemutatására, lehetőséget biztosítunk levéltári órák tartására, kiadványokat készítünk, előadásokat tartunk, valamint kiállításokat rendezünk. Olykor iratok kölcsönzésével segítjük egy-egy kiállítás létrejöttét.

A levéltár neve és címe:

Magyar Nemzeti Levéltár
Heves Megyei Levéltára
3300 Eger, Mátyás király út 62. Pf.: 228.
Tel.: (36) 320-144, 320-164, fax: (36) 517-342
E-mail: hevesarchiv@hevesarchiv.hu
Honlap: www.hevesarciv.hu